

روزنامه‌های دیواری

آقای کریمی، بچه‌های کلاس را به هشت گروه سه نفره تقسیم کرد و گفت: قرار است به مناسبت دهه‌ی فجر، یک مسابقه‌ی روزنامه‌دیواری بین مدارس برگزار شود. هر گروه یک روزنامه دیواری با مطالب گوناگون علمی، تاریخی، حدیث، شعر، داستان، چیستان؛ همراه با عکس و نقاشی تهیه کند. **هدفمند باشیم**

هر روزنامه‌ای که مطالبش متنوع‌تر باشد، امتیاز بیشتری می‌گیرد. کادریندی و صفحه‌آرایی، نام زیبا، خط زیبا و عکس‌های جذاب هر کدام امتیاز دارد.

روزنامه‌ها را در راهروی مدرسه نصب می‌کنیم و بهترین آنها برای مسابقه‌ی **رمضان** مدارس انتخاب می‌شود. سه هفته هم فرصت دارید. سپس آقای کریمی نماینده‌ی هر گروه را تعیین کرد. **مسئلّت هر فرد بازه به لوانایی حای هر فرد مسفع می‌شود**

هفته‌ی اول؛ صبح شنبه

سینا و حامد به سراغ نادر آمدند و بالبختند گفتند: «سلام آقای رئیس! از کی شروع کنیم؟»
- «چقدر عجله دارید! سه هفته فرصت داریم. نظرتان چیست که فعلًا برویم فوتبال!»

برنامه ریزی داشته باشیم

سینا و حامد لبخندزنان به هم نگاه کردند:

- «راست گفتی جناب رئیس؛ حالا خیلی زود است!»

هفته‌ی اول خیلی زود به پایان رسید.

هفته‌ی دوم

نادر، سینا و حامد کنار هم جمع شده بودند. صحبت از کارهای روزنامه دیواری به میان آمد.

سینا گفت: «توانایی ما برای جمع‌آوری مطالب زیاد است؛ فعلًا لازم نیست عجله کنیم». نادر ادامه داد: «درست است. هنوز وقت داریم. تا آقا نادر نماینده‌ی گروه است غمی نداشته باشید.»

حامد هم به نشانه‌ی تأیید سر خود را تکان داد و گفت: «درست است؛ روزنامه دیواری ما حتماً اوقل می‌شود!»

گروه‌ها حسابی سرگرم تهیه‌ی روزنامه بودند. مطالعه‌ی گروهی، مشورت، خرید وسایل، تهیه‌ی عکس، رفتن به کتابخانه‌ی مدرسه و محله و ...؛ اما گروه نادر و دوستانش مرتب امروز و فردا می‌کردند!

هفته‌ی دوم هم خیلی زود به پایان رسید.

هفته‌ی سوم

سینا و حامد به سراغ نادر آمدند. نادر گفت: «بچه‌ها! فکر جالبی به ذهنم رسیده است. خواهرم پارسال یک روزنامه دیواری تهیه کرد و اول شد. من هم از روی آن می‌نویسم! قول می‌دهم اول بشویم!»

حامد از پیشنهاد نادر تعجب کرد

هفته‌ی سوم؛ صبح جمعه

نادر با خوشحالی به خواهرش گفت: «نجمه! روزنامه دیواری‌ات کجاست؟»
- «مرتی پرورشی‌مان از من خواست آن را دوباره به مدرسه ببرم تا در نمایشگاه مدرسه نصب شود.»

نادر تا این را شنید، رنگش پرید و هاج و واج شد! سریع به سینا و حامد زنگ زد:
- «بچه‌ها! نقشه‌مان خراب شد. زود به خانه‌ی ما بیایید تا فکری کنیم و روزنامه را درست کنیم.».

- «بچه‌ها! نقشه‌مان خراب شد. زود به خانه‌ی ما بیایید تا فکری کنیم و روزنامه را درست کنیم».

هر سه نگران و پریشان دور هم جمع شدند؛ نه مطلبی داشتند؛ نه داستان و شعری و نه عکسی!

نمی‌دانستند از کجا شروع کنند!
چند تا کتاب و مجله‌ی قدیمی کنارشان گذاشتند؛ تندهای ورق می‌زدند و می‌خوانند.
کم کم غروب از راه رسید.

سینا و حامد گفتند: «دیر شده ما باید برویم!»

سه دوست، ناراحت و نگران از آنچه فردا پیش می‌آمد، با یکدیگر خداحافظی کردند...
نادر تا نیمه شب بیدار ماند و با چشم‌های خسته و فکر پریشان، روزنامه دیواری را پر کرد.

چند بار اشتباه نوشت و خط زد و

هر گروهی با شور و هیجان روزنامه‌اش را باز کرده بود تا بقیه‌ی گروه‌ها ببینند.
 چه روزنامه‌هایی! پر از مطالب گوناگون و خواندنی با عکس‌ها و نقش‌های جذاب و نگارنگ!
 چه نام‌های زیبایی برای روزنامه‌هایشان انتخاب کرده بودند: گلبرگ، باغ دانش، پنجره، ...
طراوت و شادمانی در چهره‌ی بچه‌ها موج می‌زد. ویرگی اهل بحث
 نادر گوشه‌ی حیاط ایستاده، و روزنامه‌اش را محکم گرفته بود تا باز نشود!
 حامد و سینا کنار او رفتند.

- «سلام! چی شد؟! چه کار کردی؟»
 نادر سرش را پایین انداخت و روزنامه را به بچه‌ها داد. بچه‌ها تا روزنامه را دیدند مانند
 نادر تاراحت و خجالت‌زده شدند. ویرگی اهل جرم
 «این چیه؟! چقدر بدخط و خطخطی! نه اسمی، نه طرحی، نه عکسی! نه نقش و نگاری!»
 «چه کسی حاضر است این را بخواند؟ آبرویمان پیش معلم و دوستانمان می‌رود.»
 - «ای کاش به حرف تو گوش نمی‌کردیم!»
 - «ای کاش این قدر کار را عقب نمی‌انداختیم!»
 نادر که تا آن موقع ساكت بود، گفت: «تنها من مقصّر نبودم. شما خودتان هم به
 فکر نبودید و با پیشنهادهای من موافق بودید....».

آقای کریمی به کمک مدیر مدرسه با دقت روزنامه‌ها را بررسی کردند و امتیاز دادند.
از دیدن روزنامه‌های عالی و پریار بچه‌ها بسیار راضی و شادمان بودند.
اما همین که روزنامه‌ی گروه نادر را باز کردند....

روزنامه‌ها را در راهروی مدرسه نصب کردند. همه‌ی گروه‌ها از اینکه روزنامه‌هایشان
دیده می‌شد، بسیار خوشحال بودند.

اما نادر و گروهش آرزو می‌کردند هیچ کس روزنامه‌شان را نبیند و نخواند!
آنها با خود می‌گفتند: ای کاش روز بررسی روزنامه‌های دیواری به تأخیر می‌افتد!

آیا نادر و دوستاش می‌توانستند از اعلام نظر داوران درباره‌ی روزنامه دیواری خود جلوگیری کنند؟ **حضرخون باید بعد از لذت سرخه، حسری روز نامه‌ها داوری شور**

ایستگاه فکر

این حدیث را بخوانید.

* بسیار زیاد

امام علی علیه السلام می‌فرماید: روز عالمَ

الْيَوْمَ عَمَلٌ وَ لَا حِسَابٌ؛ وَ غَدَّا حِسَابٌ وَ لَا عَمَلٌ

این دنیا، جای انجام دادن کارها است و حسابرسی در آن وجود ندارد؛ اما روز قیامت، روز حسابرسی اعمال است و کار کردن در آن وجود ندارد.

رور حساب رسی

چهارمین یکی از نام‌های روز قیامت، «یوم الحساب» است؟

زیرا در آن روز به همه اعمال انسان ماتله برده شد، حوبی‌ها، انعامات خدا، لذت به رسیدلی می‌شود و هر کس باید پاسخگوی طرح خود باشد.

گفت و گو کنیم

*^۱ جه ارتباطی میان داستان «روزنامه‌های دیواری» و «یوم الحساب» وجود دارد؟
در هردو قرار لذت سه که طرحاً اعمال رسیدلی و داوری شود.

بررسی کنید

این حدیث را بخوانید:

بیارم

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
حَوْدَنَانِ
حاْسِبُوا أَنفُسَكُمْ قَبْلَ أَن تُحَاسَبُوا

پیش از اینکه به حساب شمارسیدگی شود، به حساب
خود برسيد.

چهارنگاتی میان این حدیث و فعالیت قبل، وجود دارد؟ قبل از آنکه در روز عیامت به حساب ما رسیدگی شود، هتر است حودنان در این دنیا آن را بررسی کنیم

دعا کنیم

این دعای قرآنی را بخوانید:

این دعای قرآنی را بخوانید:

رَبَّنَا إِغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

پروردگار! مرا و پدر و مادرم و همهی مؤمنان را در روز حساب ببخش
و بیامرز.

سوره‌ی ابراهیم، آیه‌ی ۱۴

* خوب است برای آن روز چه دعاهایی کنیم؟

خدايا کمم کن تا در این دنیا طرها^ی که تودوست داري را النجام (هم

ای خدای مهریان! دوست دارم لنا^{هم} را بیخشن و در روز هماقت هموی مارلا^{الله} بازی